

м-р Минмоза Салтирова¹

ДОКАЗИТЕ КАКО СРЕДСТВО НА ОДБРАНА ИЛИ
СРЕДСТВО ЗА ОБВИНУВАЊЕ

1.04 Стручна статија
УДК 343.14:340.131

Апстракт

„Повторувањето е мајка на знаењето.“ И не случајно го започнувам овој труд со оваа мисла. Во врска со доказите и докажувањето во кривичната постапка, речиси на секој собир, секоја конференција и во слободна комуникација со колегите, оваа тема е неизоставен дел, дел од нашето секојдневие, дел од нашето работење, кое повеќе ни прави притисок, отколку олеснување во работењето, иако смислата на Законот е еднаквост на оружјето. Во еден мој претходен труд токму тоа беше темата: ПРАВИЧЕН БАЛАНС МЕГУ ЕФЕКТИВНИОТ ПРОГОН И ЕФЕКТИВНАТА ОДБРАНА, а овој труд е надоврзување на претходно објавениот труд во кој ги имам разработено горливите прашања, односно овластувањата кои ни ги дава Законот и тешката справедливост на истите овластувања во праксата.

Клучни зборови: докази, правично судење, одбрана, обвинување.

Вовед

Навистина ова мое излагање морам да го започнам со максимата: „Повторувањето е мајка на знаењето.“ И не случајно го започнувам овој труд со оваа мисла. Во врска со доказите и докажувањето во кривичната постапка, речиси на секој собир, секоја конференција и во слободна комуникација со колегите, оваа тема е неизоставен дел, дел од нашето секојдневие, дел од нашето работење, кое повеќе ни прави притисок, отколку олеснување во работењето, иако смислата на Законот е еднаквост на оружјето. Во еден мој претходен труд токму тоа беше темата: ПРАВИЧЕН БАЛАНС МЕГУ ЕФЕКТИВНИОТ ПРОГОН И ЕФЕКТИВНАТА ОДБРАНА, а овој труд е надоврзување на претходно објавениот труд во кој ги имам разработено горливите прашања, односно овластувањата кои ни ги дава Законот и тешката справедливост на истите овластувања во праксата.

Токму тоа и се случува во врска со Доказите и Докажувањето, а кога постојано е актуелна оваа тема, тоа народски кажано би значело дека лекцијата сè уште не ја научивме.

¹ Магистер по казнено право, адвокат

За да постои еднаквост на оружјето, треба да постои правилна примена на ЗКП. Но ЗКП во праксата правилно се применува само од страна на обвинителството и тоа ни ја диктира постапката, а имено и кроењето на судбината на предметот на кривичното дело и судбината на нашата странка. Но de facto, начинот на прибавување на доказите од страна на обвинителството и од страна на одбраната, како и нивната примена до овој момент покажа нееднаквост на одбраната со обвинителството.

Иако во Член 5 е предвидено **Право на правично судење**

Во кој член е наведено: Лицето обвинето за кривично дело има право во правично и јавно судење пред независен и непристрасен суд, во контрадикторна постапка да може да ги оспорува обвиненијата против него и да предлага и изведува докази во своја одбрана.

Член 12 пак ја регулира Законитоста на доказите, во истиот е наведено:

- (1) Забрането е да се изнудува од обвинетиот или од друго лице кое учествува во постапката признание или некаква друга изјава.
- (2) Доказите прибавени на незаконит начин или со кршење на слободите и правата утврдени со Уставот на Република Македонија, законот и меѓународните договори, како и доказите произлезени од нив, не можат да се користат и врз нив не може да се заснова судската одлука.

Во Член 70 од ЗКП наведени се Права на обвинетиот

Секој обвинет ги има следниве основни права:

- да биде навремено и детално информиран, на јазик што го разбира, за делата за кои се товари и за доказите против него,
- да има доволно време и можности за подготвување на својата одбрана, а особено да има увид во списите и да биде запознаен со доказите против него и во негова корист, како и да комуницира со бранител по сопствен избор,
- да биде суден во негово присуство и да се брани лично или со помош на бранител по сопствен избор, а доколку нема средства да плати бранител, да добие бесплатен бранител кога тоа го бараат интересите на правдата,
- да ја изнесе својата одбрана,
- да не биде присилен да даде исказ против себе или своите блиски или да признае вина,
- да има можност да се изјасни за фактите и доказите што го товарат и да ги изнесе сите факти и докази што му одат во прилог,
- самиот или преку бранител да ги испита сведоците против него, како и да му се обезбеди присуство и испитување на сведоците во негова корист под исти услови, како и сведоците против него и во текот на главната расправа да се советува со својот бранител, но не може да се договара како ќе одговори на поставено прашање.

Често пати, во текот на истрагата сите докази се собрани, а обвинетиот и бранителот не се известени за истото, како би можеле да стават одредени приговори во врска со собраните докази, да се повикаат на легитимитетот на истите, а не можат ниту пак да предлагаат нови докази. Во законот апсолутно не е јасно дефинирано во врска со предлозите кои ги дава одбраната, а треба да ги обезбеди ЈО.

Јас имав таков пример каде предложив ЈО да прибави повеќе докази во врска со еден кривично-правен настан со престрелка каде тројца беа тешко повредени, настанот се случи во една скопска населба во кафуле, каде ЈО не излезе на лице место, доказите ги собра МВР и му ги предаде на обвинителството. Кафулето за неколку часа беше исчистено, сите стакла беа сменети, скршениот инвентар отстранет, односно сите траги беа контаминирани. На мој предлог како бранител на едната група учесници во престрелката сметав дека неопходно ќе биде да се прибават дополнителни докази, за кои ЈО сметаше дека не се потребни во оваа фаза на постапката. Оттука произлегува прашањето, дали ЈО уште во текот на истрагата, веќе ја пресудува судбината на предметот, односно истиот се става во улога на судија, а не на јавен обвинител. Воедно, при предлог за обезбедување на доказ кој го истакнала одбраната, воопшто ЈО не смее да навлегува дали истиот е потребен во оваа фаза, или во некоја друга и дали воопшто би бил потребен. Всушност одбраната ја гради теоријата на случајот и ЈО воопшто не треба да навлегува во оценка дали е потребен тој доказ да се прибави. Тука одбраната останува апсолутно немоќна, од причина што сама не е во можност да го прибави тој доказ и постапката продолжува без тој доказ, кој според теоријата на случајот, можеби ќе излезе дека е клучен доказ во докажување на вината. Од друга страна исто така се товари постапката со трошоци, од причина што доколку се прибават докази кои ги предлага одбраната, во повеќето случаи можеби и не би се завел судски спор, туку би се завршила постапката во ОЈО и не би настанувале дополнителни трошоци. Иако ЗКП предвидува дека ЈО е должен да ги собира доказите кои одат во прилог на обвинението, но истиот е должен да ги прибави и доказите кои одат во прилог на одбраната. За жал, ниту јас, ниту некој од моите колеги има изнесено ваков позитивен пример. Па воопштено и конкретизирано би навела дека кривичната постапка се води по стар закон со примеси на новиот закон. А кога имаме таква ситуација законски гледано, ни една пресуда не може да биде правосилна од причина што постапката е водена како што пропишал Законот кој не е на сила, а се цитираат одредби од Закон кој е на сила.

Имено, еден последен пример во моето работење е поврзан токму со доказите и докажувањето во кривичната постапка. Во кривичен предмет заведен пред ОЈО Битола, па Основен суд Битола, од страна на ЈО беше доставено медицинско вештачење, а обвинителниот предлог беше за кривично дело предизвикување на општа опасност. Врз основа на медицинско вештачење се одржуваа главните расправи, а во отсуство на

балистичко вештачење, во отсуство на експлозивната направа како доказ дека со истата е предизвикано општа опасност итн. Од страна на одбраната беше доставена листа на докази кои беа во изобилство. Расправите се одржуваа сè додека не се исцрпеа сите докази кои ги редложи ОЈО. Во тој момент главната расправа се заклучи при што судот донесе решение за истото и врз основа на доказите од обвинителството, а без да донесе решение за доказите од страна на одбраната, дека не се дозволуваат и да ги образложи причините за истото, молчејќи ја објави пресудата. Доказите доставени од одбраната останаа само како дел од судските списи, без да се изведат, без да се донесе формално решение.

Како што напоменав и погоре, освен што судењето се одржуваше во отсуство на балистичко вештачење, на обвинетиот не му се предочи направата, која единствено беше доказ во судската постапка. Иако **Член 209** предвидува Препознавање на предмети.

- (3) Предметите што се во врска со кривичното дело или што служат како доказ ќе му се покажат на обвинетиот заради препознавање, откако претходно ќе ги опише. Ако овие предмети не може да се донесат, обвинетиот може да се одведе на местото каде што се наоѓаат тие.

Сепак овој член беше најадекватен да се примени во заведената постапка, но истиот остана само како член предвиден во Законот.

Дотолку повеќе што кога ЈО ги доставува доказите кои ги има собрано, истите се доставуваат само во еден примерок до Судот. Никогаш во досегашната пракса, ЈО ги нема доставено доказите во доволен број на примероци, до обвинетиот/обвинетите. Одбраната со доказите може да се запознае само при увид во предметот, а од увид и забелешки кои ги составува одбраната, сметам и дека не може да се даде адекватна одбрана.

- 1) Во врска со вонредните лекови, а во поглед на барање за повторување на постапката чл. 449 т. 3 се изнесат нови факти или се поднесат нови докази што самите за себе или во врска со поранешните докази се подобни да причинат ослободување на лицето кое било осудено или негова осуда според поблаг кривичен закон;

Законот е дискутабилен и нејасен во целост во врска со погоре цитираното. Имено, дали Кривичниот совет кој е надлежен да решава по овој вонреден правен лек ќе ги цени доставените докази, или пак одбраната осознала за одредени докази, но исто така не може сама да ги собере, па дали и предлогот до ЈО да се соберат одредени докази ќе биде ценет од страна на Кривичниот совет, или пак, доволно е само да се наведе предлогот за нови докази без истите да бидат прибавени, а советот да даде напатствија во кој период и како истите да бидат собрани и доставени. Во законот е нејасно и недоречено, дали и предлогот за изведување на докази, би значел самиот предлог - нов доказ, а надоврзувајќи се на претходно наведеното дека одбраната нема техничка можност да ги обезбеди доказите.

Во Член 453 е наведен начинот на Одлучување по барањето за повторување на постапката

- 1) Судот со решение ќе го отфрли барањето ако врз основа на самото барање и на списите од поранешната постапка утврди дека барањето го поднело неовластено лице или дека нема законски услови за повторување на постапката, или дека фактите и доказите врз кои се заснова барањето веќе биле изнесени во поранешното барање за повторување на постапката што е одбиено со правосилно решение на судот, или дека фактите и доказите очигледно не се подобни врз основа на нив да се дозволи повторување или утврди дека станува збор за лажна исправа или лажен исказ на сведокот или вештакот, или дека подносителот на барањето не постапил според членот 452 став (2) од овој закон.
- (4) Ако судот не го отфрли барањето ќе се достави препис на барањето до противната странка која има право во рок од осум дена да одговори по барањето. Кога на судот ќе му стигне одговор на барањето или кога ќе измине рокот за давање одговор, претседателот на советот ќе определи да се извидат фактите и да се прибават доказите на кои се повикува во барањето и во одговорот на барањето.
- (5) По спроведените извиди судот со решение веднаш ќе одлучи за барањето за повторување на постапката според членот 448 од овој закон. Во други случаи, кога се во прашање кривични дела за кои се гони по службена должност, претседателот на советот ќе определи списите да се испратат до јавниот обвинител кој без одлагање ќе ги врати списите со свое мислење.

Сепак доказите и доказните правила не се само на собраните докази, туку и нивното интерпретирање во судската постапка, односно и распитот на обвинетиот, сведоците, вештаците се дел од доказите и доказната постапка, па така Член 208 од ЗКП предвидува: **Забрана за употреба на измама, сугестивни и каприциозни прашања.**

- (1) Откако е поучен за правото на молчење и другите права од членот 206 на овој закон, на обвинетиот треба да му се поставуваат прашања јасно, разбирливо и прецизно, така што да може наполно да ги разбере. При испитувањето не смее да се поаѓа од претпоставката дека обвинетиот признал нешто што не признал, ниту смеат да му се поставуваат прашања во кои е веќе содржано како треба на нив да се одговори. Спрема обвинетиот не смее да се употреби измама за да се дојде до негова изјава или признание.

Имено, во доказната постапка битна улога има Член 210 кој предвидува Начин на испитување на обвинетиот

- 1) По поуката за правата обвинетиот ќе се праша што има да наведе во своја одбрана. При испитувањето на обвинетиот треба да му се овозможи во непречено излагање да се изјасни за сите околности што го товарат и да ги изнесе сите факти што му служат за одбрана.

2) Обвинетиот се испитува усно. При испитувањето на обвинетиот може да му се дозволи да ги користи своите забелешки.

Во судските постапки не секое лице може да се јави како сведок-доказ, па затоа Член 213 предвидува кои лица не можат да бидат сведоци
Не може да биде сведок:

- 2) лице кое со својот исказ би ја повредило должноста на чување државна или воена тајна, додека надлежниот орган не го ослободи од таа должност;
- 3) бранител на обвинетиот за она што му го доверил обвинетиот како на свој бранител, освен ако самиот обвинет го бара тоа;
- 4) лице кое со својот исказ би ја повредило должноста за чување деловна тајна во однос на тоа што го дознало во вршењето на своето занимање (верски исповедник, адвокат и лекар), освен ако е ослободено од таа должност со посебен пропис или со писмено, односно со дадена изјава на записник на лицето во чија корист е востановено чувањето тајна, односно со таква изјава на неговиот правен наследник;
- 5) малолетно лице кое со оглед на својата возраст и душевна развиеност не е способно да го сфати значењето на своето право дека не мора да сведочи освен ако самиот обвинет го бара тоа и лицето кое поради својата душевна или телесна болест, односно својата возраст воопшто не е во состојба да сведочи.

Иако одредено сведочење би било од корист за одбраната, сепак Член 214 од ЗКП предвидува кои лица се ослободени од должноста да сведочат

- 1) Ослободени од должноста да сведочат се:
 - брачниот и вонбрачниот другар на обвинетиот;
 - роднините на обвинетиот по крв во права линија, роднините во странична линија
 - заклучно до трет степен, како и роднините по сватовство заклучно до вториот степен и
 - посвоеник и посвоител на обвинетиот.
- 2) Органот што ја води постапката е должен лицата споменати во ставот (1) на овој член, пред нивното испитување или веднаш штом ќе дознае за нивниот однос спрема обвинетиот, да ги предупреди дека не мораат да сведочат. Предупредувањето и одговорот се внесуваат во записникот.
- 3) Лице кое има основа да ускрати сведочење спрема еден од обвинетите е ослободено од должноста да сведочи и спрема другите обвинети, ако неговиот исказ според природата на работите не може да се ограничи само на другите обвинети.

Доколку во текот на судската постапка се повреди член од ЗКП, Член 215 ги регулира Последните од повредите на правилата на испитување на сведокот

Ако како сведок е повикано лице кое не може да биде сведок или лице кое не мора да сведочи, а за тоа не е предупредено или изречно не

се откажало од тоа право или ако предупредувањето и откажувањето не е забележано во записникот, или ако е испитан малолетник кој не може да го сфати значењето на правото дека не мора да сведочи, или ако исказот на сведокот е изнуден со сила, со закана или со друго слично забрането средство, врз таквиот исказ на сведокот не може да се заснова судската одлука.

Сепак и при изведување на доказ со сослушување на сведок, примена наоѓа и Член 216, односно Право на сведокот да не одговара на одредени прашања

Сведокот не е должен да одговара на одделни прашања ако е веројатно дека со тоа би се изложил себеси или својот близок роднина на тежок срам, значителна материјална штета или кривично гонење.

Во Член 217 ЗКП предвидува и Прашања кои не смеат да им се поставуваат на оштетениот и на сведокот

Забрането е на оштетениот и на сведокот да им се поставуваат прашања кои се однесуваат на нивниот сексуален живот и сексуалните склоности, политичкото и идеолошкото определување, расното, национално и етничко потекло, моралните критериуми и други особено лични и семејни околности, освен по исклучок, ако одговорите на таквите прашања се непосредно и очигледно поврзани со потребните разјаснувања на битните обележја на кривичното дело кое е предмет на постапката.

За да се дојде до доказ од изведување на сослушување на сведок ЗКП во Член 219 регулира Начин на испитување на сведок

- 1) Сведоците се испитуваат одделно. Сведокот по правило одговорите ги дава усно.
- 2) Сведокот претходно ќе се опомене дека е должен да зборува вистина и дека не смее ништо да премолчи, а потоа ќе се предупреди дека давањето на лажен исказ претставува кривично дело. Сведокот ќе се предупреди и дека не е должен да одговори на прашањата предвидени во членот 216 од овој закон и ова предупредување ќе се внесе во записник.
- 3) Потоа сведокот ќе се праша за името и презимето, името на таткото, занимањето, престојувалиштето, односно живеалиштето, местото на раѓање, годините на возраста и за неговиот однос со обвинетиот и оштетениот. Сведокот ќе се предупреди дека е должен органот што ја води постапката да го извести за промената на адресата или на престојувалиштето, односно живеалиштето.
- 4) При испитување на сведок не е дозволено служење со измама ниту поставување на такви прашања во кои е веќе содржано како би требало да се одговори.

Во врска со настанот опишан погоре, каде наведов дека Чл. 209 не најде соодветна примена каде беше најпотребен, така и Член 220 кој се однесува на препознавање на предмети од страна на сведок, не најде

примена, иако подробно е наведено во овој член на кој начин се врши препознавањето на предметите

- 1) Ако е потребно да се утврди дали сведокот препознава определено лице или предмет ќе се бара од него прво да ги опише и да ги наведе знаците по кои се разликуваат, па дури потоа ќе му се покаже лицето заедно со други нему непознати лица кои по правило треба да бидат меѓу пет и осум, чии основни карактеристики се слични со оние што ги опишал, односно со тој предмет, заедно со предмети од ист или сличен вид, по што ќе биде прашан да изјави дали лицето или предметот може да го препознае со сигурност или со определен степен на веројатност и во случај на потврден одговор да го покаже препознатото лице, односно предмет.
- 2) Лицата врз кои се врши препознавање ќе се поучат на правото да повикаат бранител по свој избор, односно ќе им се обезбеди бранител и ќе се одложи препознавањето до доаѓањето на бранителот, но најдоцна во рок од два часа од времето кога е известен бранителот.
- 3) Пред донесување наредба за спроведување истражна постапка, препознавањето се врши со присуство на јавниот обвинител, на тој начин што лицето кое е предмет на препознавање не може да го види сведокот, ниту пак сведокот може да го види тоа лице пред да пристапи кон препознавањето.

Неизоставен дел од доказите и докажувањето е вештачењето каде во Член 237 се наведени Должности на вештакот

- 1) Лицето кое е повикано како вештак е должно да се јави на поканата и да даде свој наод и мислење во рокот определен во наредбата. Рокот определен во наредбата, од оправдани причини, може да се продолжи.
- 2) Вештакот е должен до органот што го наредил вештачењето од членот 236 став (3) на овој закон да достави извештај, кој содржи: докази што ги прегледал, извршени тестови, наодот и мислењето до кои дошол и сите други релевантни податоци што вештакот смета дека се потребни за праведна и објективна анализа. Вештакот ќе образложи како дошол до определено мислење.
- 3) Ако вештакот што е уредно повикан не дојде, а изостанокот не го оправда, или ако одбие да вештачи или ако не постапи во рокот определен во наредбата, може парично да се казни од 500 до 1.500 евра во денарска противвредност, а стручната установа од 1.000 до 3.000 евра во денарска противвредност. Во случај на неоправдан изостанок, вештакот може и присилно да се доведе.
- 4) За жалбата против решението со кое е изречена парична казна одлучува советот од членот 25 став (5) на овој закон.

Сепак најгорливите членови, кои всушност се и тема во ова мое излагање се содржани во членовите наведени подолу:

Член 305

Предлози на бранителот за собирање на докази

Бранителот може во текот на постапката да му дава предлози на јавниот обвинител за преземање на определени истражни дејствија заради собирање одделни докази.

Член 306

Собирање на докази од страна на одбраната

- 1) Бранителот може да презема дејствија заради пронаоѓање и собирање на докази во корист на одбраната.
- 2) Овластувањето од ставот (1) на овој член бранителот може да го користи во текот на целата постапка.
- 3) Дејствијата од ставот (1) на овој член може да се извршуваат од страна на бранителот, неговиот заменик, овластените приватни детективи и кога е потребна посебна стручност од страна на техничките советници.

Член 307

Разговор, примање на изјави и собирање на известувања од страна на бранителот

- 1) Заради собирање на известувања, бранителот може да разговара со лица кои можат да изнесат околности корисни за одбраната, освен со жртвата и оштетениот.
- 2) Бранителот ќе може од лицето со кое разговара да побара писмена изјава или известување кое ќе се забележи на начинот наведен во членовите 91 и 92 од овој закон.
- 3) Бранителот ги информира лицата од ставот (1) на овој член:
 - за личното својство и за видот на разговорот,
 - ако има намера само да разговара или пак да прибави изјави или известувања, тогаш да ги наведе начините и обликот на нивното забележување,
 - за правото воопшто да не одговараат или пак да не дадат определена изјава и
 - за забраната за откривање на прашањата поставени од полицијата или од јавниот обвинител и за дадените одговори.
- 4) Од лицето кое веќе разговарало или е испитано од правосудната полиција или од јавниот обвинител не може да се бараат известувања за поставените прашања и дадените одговори.
 - (1) Изјавите или известувањата собрани со повреда на ставовите (1), (2), (3) и (4) на овој член не може да се користат.
 - (2) За прибавување на изјави или известувања на лице кое е во притвор, бранителот мора да добие посебно одобрение од судијата на претходната постапка, откако претходно лицето разговарало со неговиот бранител и било испитано од јавниот обвинител.
 - (3) Бранителот ќе го запре собирањето на податоци од обвинетото лице или од лице кое не е обвинето, ако од неговата изјава произлегува дека

се-товари себеси, или би се изложило на кривично гонење. Овие изјави не може да се користат против лицето кое ги дало.

- (4) Кога лицето кое може да даде известувања корисни за одбраната не сака да даде известувања, бранителот може да побара од јавниот обвинител да го повика лицето за да го испита. Ова не се применува кон осомничени или обвинети во иста постапка. Испитувањето се спроведува во присуство на бранителот кој прв поставува прашања.
- (5) Бранителот може да побара да се спроведе и доказно рочиште.

Член 308

Забележување на изјавите и известувањата

- (6) Изјавата од членот 307 став (2) на овој закон, која е потпишана од лицето кое ја дало, ја заверува бранителот. Бранителот составува белешка во која наведува:
- датум кога ја примил изјавата,
 - лични податоци за себе и лични податоци за лицето кое ја дало изјавата,
 - потврда дека обрнал внимание на предупредувањето од членот 307 став (3) на овој закон и
 - фактите што се наведени во изјавата.
- (6) Изјавата се приложува кон списите на бранителот.
- (7) Известувањата од членот 307 на овој закон ги забележува бранителот или лице кое го заменува.

Член 309

Пристап до приватни простории или простори кои не се отворени за јавност

Ако е потребно да се пристапи до приватни простории или во простори кои не се отворени за јавноста, во дом и простории поврзани со домот, а лицата што со нив располагаат не даваат дозвола за пристап, по барање на бранителот, пристапот го одобрува судот со образложена наредба со која се определува и неговото конкретно спроведување.

Член 310

Списи на бранителот

На јавниот обвинител и на судијата на претходната постапка бранителот непосредно може да им ги презентира информациите и доказите што се во прилог на обвинетиот.

Член 311

Можности за подготвување одбрана

- (7) Бранителот за потребите на одбраната може во согласност со закон да бара податоци и известувања од државни органи, од органите на единиците на локалната самоуправа, од правни и физички лица што

вршат јавни овластувања и од други правни лица и да бара да му се достават документи, списи и известувања.

- (8) Субјектите од ставот (1) на овој член постапуваат по барањето на бранителот во рок од 30 дена од денот на приемот на барањето, а доколку во постапката е определена мерка притвор, во рок од седум дена од денот на приемот на барањето, доколку со друг закон поинаку не е определено.
- (9) Доколку субјектите од ставот (1) на овој член не одговорат во рокот предвиден во ставот (2) на овој член, бранителот може да бара од судијата на претходната постапка да нареди да му се достават бараните податоци, односно од судот во текот на главната расправа.
- (10) Доколку судијата, односно судот постапи по барањето на бранителот од ставот (3) на овој член, а субјектите од ставот (1) на овој член не одговорат на барањето на судот во рокот предвиден во ставот (2) на овој член, судот ќе изрече парична казна на одговорното, односно службеното лице во субјектите од ставот (1) на овој член, во висина од 2.500 до 5.000 евра во денарска противвредност.

Резиме

Сето ова го говорам во доменот на темата на која дискутиравме на 10.3.2017 год Докази и докажување во кривичната постапка, како и легимитетот на доказите, но и ставање на акцентот на товарот на докажување, за кој сликовито ќе изнесам во вистинска смисла на зборот е ТОВАР кој го товари единствено обвинетиот и одбраната. Искрено се надевам, дека овие забелешки кои се исцрпени од секојдневието на нашето работење ќе се разработуваат поодделно и ќе се најде адекватна примена на Законот, кои ќе придонесат за сигурност во правниот систем и верба во истиот, каде обвинетиот навистина ќе ги ужива своите права и ќе се смета за невин сè додека не се докаже неговата вина, но само врз основа на целокупен доказен материјал.

Mimoza Saltirova²

EVIDENCE AS A MEANS OF DEFENSE OR AS A MEANS OF
ACCUSATION

1.04 Professional Article
UDK 343.14:340.131

Abstract

“Repetition is the mother of knowledge.” And I do not accidentally start this paper with this thought. Regarding the evidence and proving in the criminal procedure, almost every gathering, every conference, and in free communication with colleagues, this topic is an inseparable part, part of our everyday life, part of our work, which puts more pressure on us, rather than facilitating the work, although the meaning of the law is the equality of arms. In one of my previous work, this was exactly the topic: THE PRECIOUS BALANCE BETWEEN THE EFFECTIVE BEGINNING AND THE EFFECTIVE DEFENSE, and this work is a complement to the previously published work in which I have elaborated the burning questions, that is, the powers given by the Law and the difficult justice of the same powers in practice.

Key words: fair trial, defense, accusation.

II. „ИМПЛИКАЦИИТЕ ОД
РЕФОРМИРАНИОТ КОНЦЕПТ НА
ИСТРАЖНАТА ПОСТАПКА“

² MS.c in Criminal Law, Lawyer

